

Bibliaóra – 2020. november 20.

Előfohász: „Ő szabja meg a különböző időket és alkalmakat. Királyokat taszít el, és királyokat támaszt. Ő ad bölcsességet a bölcseknek és tudományt a nagy tudósoknak (Dan 2,21).” Ámen.

Ének: 272. dicséret 1-6: „Mind jó, amit Isten tészén...”

Előima:

Elszáradva és elsorvadva jövünk Eléd, Teremtő és Megváltó Istenünk az Úr Jézus Krisztusban, hogy meglássuk szívünk igazi állapotát. Remegve állunk meg Előtted, mert hitünk olyan, mint ez a borús november, reménységünk olyan, mint akiről lemondtak a földi gyógyítók és szeretetünk ma is továbbhalad, mint a pap és a lévita, akik nem akarják beszennyezni életüket azzal az emberrel, akit rablók támadtak meg. Bocsásd meg nekünk, hogy azt gondoljuk, hogy bölcsek és tudósok lehetünk önmagunk szerint. Vizsgálj meg bennünket a naamáni Cófár szavai által, valamint Pál apostol nyomán, hogy eljussunk az igaz bűnbánatra és teremjük a megtéréshez illő gyümölcsöket. Kérünk, hogy ne vádolj bennünket, mint ez a világ, hanem gyógyíts. Kérünk, hadd valljunk mindent kárnak és szemétnak, ami nem építő számunkra. Vizsgáld meg életünket Igéd világosságával és Lelked tüzevel, hogy a bensőig jusson az az üzenet, ami szerint berendezhetjük vírusokkal és baktériumokkal teli életünket. Jöjj, és ne vess meg bennünket, mint Jóbot barátai, de Általuk is taníts, ha kell, fedj és írts, mert szükségünk van vadhajításaink lemetszésére. Állj meg ma a középben és cselekedj, úgy szólj, ahogy csak Te tudsz, csendesesen és békésen lelkünkre beszélj. Jézus Krisztusért, hallgass meg bennünket. Ámen.

Ószövetségi alapige: Jób könyve 11. rész

„Meggzólalt a naamáni Cófár, és ezt mondta: Nem kell-e felelnünk e sok beszédre? A bőbeszédűnek legyen igaza? Elnémíthatja-e fecsegésed az embereket? Gúnyolódsz, és nincs, aki megszégyenítsen? Ezt mondtad: Tanításom helyes, tiszta voltam a szemedben. Bárcsak maga Isten szólalna meg, és nyitná meg ajkait veled szemben! Kijelentené neked a bölcsesség titkait, amely kétszeresen is elég. Megtudnád, hogy Isten elnézi bűneid egy részét. Ki tudod-e találni, mi az Isten titka? A Mindenható tökéletességéig eljuthatsz-e? Magasabb az az égnél. Mit tehetsz? Mélyebb a holtak hazájánál. Mit tudhatsz róla? Terjedelme hosszabb a földnél és szélesebb a tengernél. Ha valakit nyomon követ, elfog, és gyűlés elé állít, ki akadályozhatja meg? Hiszen ismeri a hitvány embereket, látja az álnokságot, pedig nem is figyel oda. Az üresfejű ember is válhat értelmessé, a vadszamár csikaja is születhet emberré. Ha hozzá fordítod szívedet, és felé terjeszted kezedet, ha álnokság tapad kezedhez, távolítsd el, ne engedd, hogy sátradban csalárdság lakozzék! Akkor szégyen nélkül emelheted föl arcodat, erős

leszel, és nem kell félned. Elfelejtetted a nyomorúságot, úgy gondolsz rá, mint elmúlt árvízre. Fényesebbé lesz élted a déli verőfénynél, a homály is olyan lesz, mintha reggel volna. Akkor majd bízol, mert lesz reménységed, körülnézel és nyugodtan lefekszel. Ha heversz, senki sem riaszt föl, sőt sokan hízelegnek neked. De a bűnösök szemei elsorvadnak, menedékük elvész; reménységük csak az, hogy majd kilehelik lelküket.”

A harmadik barát, naamáni Cófár, olyan mint egy ciripelő helyeslő, az előbb felszólaló barátok minden dolgára rábólint. Cófár csak csiripel, de nem mond újat. A felszínen marad. Mindig mindent helyesel. Utolsóként szinte megismétli az előtte felszólaló barátok nyilatkozatait, de keménysége nyilvánvaló. Megalapozatlannak tartja Jób fellépését Istennel szemben. Nem akarja érteni Jób véleményét. Önérzetesen beszél Istenről, mintha értené minden útját. Saját véleményét mondja el. Emellett hisz. Úgy általában remél. Általános hite van. Úgy hisz, mint a többiek, de ez nem személyes hit. Az élő hit ajándék. Szemmel látható érzéketlenség tapasztalható szavaiban. Elifáz érzelmes és együttérző volt. Bildád is tisztelettel bánik Jóbbal, de Cófár nem. Nagy kaliberű fegyvert ránt ki Jób ellen. Úgy érzi, hogy Jóbot meg kell állítani. Nem szekértolója a szenvedő embernek, hanem Isten akaratának könyörtelen végrehajtója. Változtatni akar Jóban, de Ő nem képes változni. Személyfüggő, véleményfüggő, de nem Istenfüggő. Jézus szavai szerint tele van a farizeusok kovászával, amitől óvakodni kell. (Mt 16,6.12)

A 11. fejezettel bezárólag mind a három barát megnyilvánulásából érzékelhető, hogy Jób magatartása a barátok előtt nem állja meg a helyét. Tarthatatlan Jób helyzete és ezt Cófár költői kérdéseivel gúnyosan jelzi is. Jóbra mutat, aki bölcsnek is tisztának tekinti önmagát és várja Isten felmentő szavát. Cófár is vár, de az ellenkezőjét várja, amit Jób, még hozzá, hogy Isten Jób ellen lépjen fel. Semmi nem használt Jób életében, amit eddig hallott a barátoktól, és épp ezért Cófár bekeményít. Isten ellened szól és épp ezért, Te CSACSOGÓ és FECSEGŐ, ne játszd meg az ártatlant! (lásd Jób 11,14)

Támadásba lendül és mindez arculcsapás Jóbnak. De Cófár itt nem áll meg. Tovább fegyverkezik. Miután kimondja: „NINCS EGY IGAZ EMBER SEM!” az Úrra tekint és megpróbálja megértetni Jóbbal, kicsoda az Isten, de sajnos ez a próbálkozása balul sül el, mert Istent, mint fegyvert használja. „Majd az Isten...” Isten személye az a fegyver a kezünkben, amivel a legnagyobb bántást tudjuk okozni. Egy szenvedő hittestvér és barát hite érték, - még ha nem tökéletes is, nem pocskondiázni való, nem pellengérré állítani kell. Isten nem fegyver. Nem vehetjük a kezünkbe. Nem csőre töltve használhatjuk. Isten nem töltény a tarsolyunkban lelki beszélgetés alkalmával. Cófár meg van győződve, hogy Isten elengedi, amit el lehet. Isten felfoghatatlanul kegyelmes, de véresen megtorol mindent. Isten nem burokban tart, hanem megőrizz a gonosztól.

Drága testvérem! Lövöldözni a szenvedéssel teli ember irányába Isten igéjével a legtökéletesebb út ahhoz, hogy megöljük a hitét. Nem lehet általánosítani egy szenvedő életében. Nem lehet moralizálni. „Az én megmondtam...” – című mondatok semmit sem érnek. Húzd fel az adott ember cipőjét és akkor légy okos Domokos. Ha nem jársz a haldokló ember cipőjében, akkor inkább hallgass. Ha nem jársz az éppen elválló felek cipőjében, akkor inkább hallgass. Ha nem jársz egy italos és elesett vezető hivatásbeli– orvos, lelkész, tanító – cipőjében, akkor inkább hallgass. Nincs szüksége a kioktató bölcsességedre. Isten sohasem fegyvert ad a kezünkbe, pláne nem Ő válik azzá, amikor tanít egymás mellett élni, hanem radírt, mert ott ahol sok a hiba, sok a betegség, sok a baj, sok a félelem, sok a fájdalom, oda radír kell. Pál apostol erről így vall reményteljesen: „Egyet teszek: „ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Fil 3,14) Te vajon mit cselekszel? A Pál apostoli egyet teszed a magadévá?

Homokba kell írni a másik bűnét, el kell engedni, el kell felejteni, még ha a te személyed volt is a koncepció per alanya. Azért nagyobb Isten a mi szívünknel, Azért igazabb Isten a mi elménknel, Azért szentebb Isten a mi életünknel, mert elfelejtkezik a mi bűneinkről és nem emlékezik meg róluk. Megbocsát. Hétszer, sőt hetvenhétszer is. Isten szól. Könyörögj, hogy beszéljen: „Szólj, szólj, én Istenem! - szól hangodból a jóság, A lelkem megfeszül s a hallásban segít, És szódban meglelem az örökkévalóság Jó édességeit, jó édességeit. (512. dicséret 5. verse) Ez a november is lehet édes Jézus bűnbocsátó édessége által, a Golgotai kereszthalál által. Szavában megtalálni az örökkévalóság jó édességeit, jó édességeit. – milyen nagy áldás. Isten megszólal. Utolsó szava Jézus Krisztus, aki tökéletes volt minden tekintetben. (lásd 209. dicséret)

A következő bántó gondolata Cófárnak a teljesség igénye nélkül Jób lebutítása volt. Szerinte Jób össze-vissza beszél. Nem tud értelmesen gondolkodni és dönteni. Nem érti Istent, saját szenvedését. Nincs tisztában az étellel. Állatias gondolkodása van. Cófár jól rápirít Jóbra. Megszégyeníti. Végül szembe állítja Isten útjainak a kifürkészhetetlenségét. Isten végzésének titokzatossága áll az első helyen Cófár életében, ami szinte parafrázisa a Zsoltárok 139, 8-12: „*Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában fekédnék le, te ott is ott vagy. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén laknék, kezed ott is elérne, jobbod megragadna engem. Ha azt gondolnám, hogy elnyel a sötétség, és éjszakává lesz körülöttem a világosság: a sötétség nem lenne elég sötét neked, az éjszaka világos lenne, mint a nappal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság.*”

Cófár is csak a hasonlatok szintjén marad. Nem tud tovább lépni azzal az Istennel kapcsolatban, akit az imént fegyverként használt Jóbbal szemben. Milyen? – Olyan, mint..., aki nem tűri az ellenszegülőt. Nem tűri a lelkileg béna és szánta embert. Nem tűri a hamisat, mert Ő igaz. Nem tűri az álszentet, mert Ő szent, és

ezt várja tőlünk is: „Szentek legyetek!” (IPt 1,16) Nagy kísértés Jób és Cófár számára, hogy Isten előtt ne legyenek olyan vadszamar csikók, akik nem tudják, hogy Ki áll igazán életük mögött.

De akkor mi a megoldás Cófár szerint? Milyen kilátása van Jóbnak? Jób Cófár szerint vétkes. A szív állapotát kell megvizsgálnia. „Felé fordított szív és felemelt kéz” a megoldás. A felé fordított szív és a felemelt kéz már nem az alávaló dolgokra tekint. A felemelt tekintet sürgeti majd annak a látását, hogy Isten mindent megbocsát. Ezzel kezdődik az új élet. Isten megbocsátott. Aki azt mondta, „legyen világosság”, világosságot gyújt mindannyiunk szívében is. Lesz holnap. Van remény. Ebben van Jób számára a reménység, hogy a bűnvallás után érkezik a bűnbocsánat. Egyedül Isten fog felette virrasztani fényével. Ezzel szemben az erőszakosaknak más osztályrész jut. El kell ma is döntenie, hogy az élet vagy a halál útját választjuk. Nem lehet vitatni Isten mindenhatóságát. Nem szabad vitatni Isten nagyságát. Nem szabad vitatni az Úr jóságát. Aki fegyverként használja Istent, mindent vitat, még a szenvedő ember szenvedését is felforgatja. Cófár az a barát, aki mindig kívülálló marad. A naámi Cófár nem részese annak, amit elmondott Jóbnak, mert az otthon a benne lévő emberektől otthon. Cófár azonban nincs otthon és nem érzi magát otthon Jób társaságában. Amit a hitben élő ember tud, és Jóbnak is megvan ez a fajta tudása éppen az ellenkezője: az emberek összetörhetnek, de a törés összeforrhat és a sérülés meggyógyulhat. mert bármilyen sötét is van, a nap majd újra felkel. Cófár azonban ezt nem tudja, mert ez Jób szívébe rejtett isteni igazság. Cófár szeretetlen, de Jézus golgotai kereszthalála lehetőség még a bűnbánatot tartó latornak is (Lk 23,42-43). A lator is lehet Krisztus megváltott gyermeke. Megnyílok-e ma az előtt, aki értem is megnyílt és elrejtette életemet, mint Kőszál. (458. dicséret) Életemben, szolgálatomban, mások életében is kinyújtom-e felé kezemet, hogy tapasztalhassam az ő csodálatos megoldásait?

Utóima: Imádkozzunk lelki látásért, hogy meglássuk mit jelölt ki Isten személyesen nekünk. Ő maga vegye el a mi szeretetlenségünket, Aki ma is kérdez bennünket: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?” (Jn 21, 15) Vajon a kemény hozzáállás építő? Élünk a szólás lehetőségével, de figyeljünk arra, hogy a nyelv bűnei (Jak 3,1-12) utó nem érjenek bennünket.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten, igazságosak és igazak a te utaid, népek királya: ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet, hiszen egyedül te vagy szent: mert a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert nyilvánvalóvá lettek igazságos ítéleteid (Jel 15, 3-4).”
Ámen.

Ének: 449. dicséret: „Uram, téged tisztellek...”